

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ'—ΑΡΙΘ. 533

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΛΟΜΒΑ, Διήγημα Προσπεύρου Μεριμέ. Μετάφρασις Ν. Γ. Π.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑΣ ΠΑΡ' ΕΛΛΗΣΙ.

Η ΔΕΙΞΙΔΑΙΜΟΝΙΑ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΣΤΕΡ.

Η ΥΠΟΛΗΨΙΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἀνασκαπτομένων τῶν θεμελίων οἰκίας τινὸς ἐν Ἑρμούπολει, Β. Δ. τῆς πλατείας Μωραϊτίνης, εὐρέθη τάφος ἀρχαῖος, περιέχων κτερίσματα τέσσαρα ὕλινα ἀγγεῖα σῶα καὶ πολλὰ θραύσματα τοιούτων, πρὸς δὲ χαλκὴν κάλπιδα τεθραυσμένην, ἐν ᾗ ἡ τέφρα κεκαυμένου νεκροῦ ταύτης ἐσώθησαν ἀμφότερα τὰ ὦτα, τὸ κλεῖθρον καὶ πολλὰ τεμάχια, κατατεθέντα πάντα ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ ἐν Ἑρμούπολει γυμνασίου. Κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν κατοικούντων παρὰ τὴν θέσιν ἐκείνην, αἱ πλεῖστοι τῶν οἰκίων ἐκτίσθησαν ἐπὶ ἀρχαίων τάφων, ὅθεν δὲν εἶναι ἀπίθανος ἡ εἰκασία, ὅτι ἐκεῖ που πλησίον ἔκειτο τὸ νεκροταφεῖον τῆς Σύρου.

Κατὰ νεωτέραν ἐξ Ἑρμούπολεως ἀγγελίαν ἀνεκαλύφθη παρὰ τὴν αὐτὴν πλατείαν καὶ ἄλλος τάφος παραλλήλως τοῦ πρώτου. Ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ὡς γράφει ἡ Πατρις τῆς Σύρου, συνέλεξε τὰ ἐν αὐτῷ κτερίσματα συνιστάμενα εἰς 8 ὕλινα ἀγγεῖα σῶα διαφόρου μεγέθους καὶ σχήματος, 4 πῆλινα, δύο στεγγίδια, ὧν ἡ μὲν ἀκεραία, καὶ σειρήτιον ἐξ ὑφάσματος κυανοῦ χροματός αὐλακωτὸν (;), διέηκον καθ' ὅλην τὴν δεξιὰν πλευρὰν τοῦ τάφου. Ὁ τάφος ἦν λιθόκτιστος, στεγανῶς κεκλεισμένος· χάριν δὲ τῶν φιλαρχαίων προστίθουσιν ἡ αὐτὴ ἑρμηνεία, σημειοῦμεν ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε ἀνακαλυφθέντες τρεῖς τάφοι ἐν Σύρῳ περιετῶσιν ἰδιό τι, ὅπερ δὲν ἀνευρίσκεται ἐν τοῖς τῶν ἄλλων νήσοις. Ὁ τάφος δηλαδὴ, δι' ἢ προωρίσθη ὁ νεκρὸς, ἐμπεριέχει ἕνα νεκρὸν, τοῦ ὁποῦ το σῶμα λελυμένον κατέχει ὅλον τὸν πυθμένα τοῦ τάφου, εὐδιάκριτον, τὰ δὲ κτερίσματα εὐρίσκονται κείμενα παρὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας, καὶ τινα, τὰ πολυτιμότερα, πλησίον τῶν χειρῶν. Ἀλλ' ἄνωθεν τοῦ λειψάνου τοῦ πρώτου νεκροῦ εὐρίσκονται πλεῖστα ἀνθρώπινα ὀστέα, ἀνήκοντα πολλὰκις εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας νεκρούς. Οὕτως ἀνεύρομεν εἰς τὸν μὲν δύο κρανία καὶ ὀλοκλήρους σκελετούς, εἰς δὲ τὸν τελευταῖον ἄπειρα ὀστέα ἐν τάξει θετεμένα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ τάφου πολλὰ ἀνωτέρων τῶν δύο μέτρων.

Εἰναι γνωστὸς ὁ πόλεμος, ἐν πολλοῖς ἐπ' ἐσχάτων μάχιστα ἤγειραν κατὰ τῆς διδασκαλίας τῶν κλασσικῶν γλωσσῶν καὶ ἰδίας τῆς ἐλληνικῆς, ἐν τοῖς Γυμνασίοις, ἄσκησον καὶ ἄκαρπον θεωροῦντες ταύτην. Τὰ ἐπιχειρήματα τούτων ἀνακαλύπτει εὐχλότως ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς κ. Schwickert ἐν βραχείᾳ πραγματείᾳ «Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς σπουδαίας, ὅπως τῆς διδασκαλίας τῆς ἐλληνικῆς πρὸς τὴν φιλολογίαν, ἐπιστημονικὴν καὶ ἠθικὴν ἀγωγὴν.» ἀρίτως ἐκδοθεῖσα ἐν Τριερίδι (Trier). Κατὰ τὸν κ. Schwickert, οὐ μόνον ἡ ἐλληνικὴ γραμματολογία εἶναι τὸ πρότυπον τῆς λατινικῆς ἀμέσως, καὶ ἐμμέσως τῆς τῶν νεωτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπερέχει πασῶν ὑπὸ τὴν ἔσπιν τῆς μορφώσεως τοῦ νοῦ καὶ τῆς καλλισθητικῆς. Οὐδέποτε καὶ οὐδαμοῦ ἄλλοθι ἐξεληλυθὴ ἡ ἔννοια τοῦ καλοῦ σαφέστερον καὶ λαμπρότερον ἢ ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς ἔργοις. Ἐκοῦσαι ἀκούσαι αἱ γραμματο-

λογίαι τῶν νεωτέρων ἐθνῶν φέρουσιν ἡμᾶς ἐν μέσῳ ἐθνικῶν ἀντιζηλιῶν, θρησκευτικῶν ἐρίδων ἢ πατριστατικῶν παθῶν ἐν ᾧ τούναντιον, ἐνώπιον τοῦ Δισχυλείου Προμηθέως ἢ τοῦ ἡρώισμοῦ τοῦ Λεωνίδου, καὶ οἱ μάλιστα ἀντίθετοι τὸ φρόνημα καὶ τὰς γνώμας ἀδελφούνται, κοινὸν αἰσθανόμενοι τὸ αἶσθημα τοῦ θαυμασμοῦ. Πλὴν σπανίων ἐκαιρέσεων οἱ Ἕλληνες ποιηταὶ γεραίρουσι τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ ῥήτορες ἐμπνέουσιν εὐγενὴ καὶ ἄδολον πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην ἐν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ πόσοι τῶν νεωτέρων εἰσὶν ἐπάμιλλοι τῷ Πλάτῳ καὶ τῷ Ἀριστοτέλει; Τέλος οἱ καταπολεμοῦντες τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐλληνικῆς ὁσὸν νὰ ἀναλογισθῶσιν, ὅτι ἄνευ ταύτης εἶναι ἀδύνατος ἡ λελογισμένη γνώσις ὅλης σχεδὸν τῆς ἐπιστημονικῆς ὀνοματολογίας.

— Ἐδωρήσαντο εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρίας ὁ ἐν Σύρῳ κ. Α. Κ. Χούμης αἰχμηρὸν ὄπλον ἐκ μέλανος σιλήκος τῆς λιθίνης ἐποχῆς, ἐκ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀστροπελεκίων, εὐρεθὲν ἐν Ἀμοργῇ καὶ νομισματικὸν σύμβολον τῆς ἐταιρίας τῶν Παρίων μεμάρων ὁ καθηγητὴς κ. Α. Ἀναγνωστάκης 17 μεγάλῃ ὀρειχάλκινα κομψία καὶ δύο μικρὰ τῆς στολῆς τοῦ τακτικῶν στρατοῦ ἐπὶ Καποδιστρίου ὁ ἐξ Ἀθηνῶν πρότυπον τῆς Ἀρχαίας κ. Πρασκευῆς Ἀυγερινὸς ἐν καρποφύλλῳ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος καὶ ἐν ξύλινον κανάτιον χωρικῶν.

— Κατὰ τὴν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ δήμου Ἀθηναίων ὑποβληθεῖσαν ἐκθεσιν τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὰ ἐνταῦθα δημοτικὰ σχολεῖα φοιτῶσιν ἐν συνόλῳ 2595 μαθηταῖων 1478 θῆλεις καὶ 1117 ἄρρενες. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτων δὲν περιλαμβάνονται, ὡς εἰκόσ, οἱ φοιτῶντες εἰς τὸ προσωπὸν τῶν διδασκαλῶν Ἀθηνῶν πρότυπον καὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα τῆς κατωτάτης ἐκπαιδευθεως.

— Ἐν τῷ Wochenschrift für Klas. Philologie, ἐγκρίτω φιλολογικῷ περιοδικῷ τοῦ Βερολίνου, ἐδημοσίευσεν ὁ δόκιμος ἀρχαιολόγος Kühler παρὸν βιβλιοκρίσιον περὶ τῶν Φιλολογικῶν Ὑποτυπώσεων τοῦ ἡμετέρου Δ. Θερεϊανοῦ. Ἐπαινῶν ἰδίως τὴν περὶ Ἑλληνισμοῦ πραγματείαν εὐχεταί ἕνα ὑποτυπωθῆσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅσα ἔπραξεν ὁ Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τοῦ ΙΕ' μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς αἰῶνος. «Τὸ δοκίμιον τοῦ κ. Θερεϊανοῦ εἶναι (λέγει) μεστὸν περιέργων καὶ διαφερουσῶν ἐπόψεων ὁ συγγραφεὺς ἀφ' ἑνὸς μὲν εἶναι δὼς ἀπληλαγμένους σωβινιστικῶς προκαταλήψεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ διατρανοῖ μεγάλην πολυμαθειαν. ἦν δὲ οὐδὲποτε κατὰ κράτος πρὸς κορεσμόν ματαίωφρονος ἐπιδείξεως.» Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς θαυμάζει οὐδὲν ἥττον τὴν κριτικὴν δεινότητα τοῦ Οἰκονομίδου, περὶ οὗ λέγει, ὅτι ἂν δὲν διήγε μὴν ῥησιν, καὶ ἂν δὲν ἦτο ἀποκελισμένος ἀπὸ πάσης ἐπιστημονικῆς ἐπικοινωνίας, θὰ ἀπέκτα εὐκλεὲς ὄνομα ἐν τῇ φιλολογικῇ κόσμῳ. Ὁ κ. Kühler μετὰ πολλῶν ἐγκωμίων μνημονεύει τὰς εἰς διαφόρους ποιητὰς καὶ πεζογράφους διορθώσεις τοῦ Οἰκονομίδου, παρατηρεῖ δὲ ὅτι μόνῃ ἡ ἐρμηνεία τῆς μέχρι τοῦδε ἀνερμηνεύτου γλώσσης τοῦ Ἡσυχίου «ἀβαριστὰν» ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ τὴν ἀξίαν τοῦ σοφοῦ διδασκάλου. «Τὸ πόνημα τοῦ κ. Θερεϊανοῦ (λέγει ἐν ἐπιλόγῃ ὁ Γερμανὸς ἐπικριτὴς) εἶναι προτὴν ἑμπροσθοῦς εὐσεβείας, ἰσχυροῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης, ἐπὶ πᾶσι δ' εἶναι τεκμήριον θερμῆς φιλοπατρίας. Πολλοὶ τῆς βιβλίου ἀποταίνει ὁ συγγραφεὺς πρὸς τοὺς ὀλιγοφρονεῖν τῶν ἰδίων καθήκοντων συμπατριωτῶν τοῦ πατρινετικῶς λόγου. Μετὰ συγκινήσεως διεξήλθομεν τὰς τελευταίας σελίδας τῶν φιλολογικῶν ὑποτυπώσεων—Ἡ Ἑλλάς δὲν ἀνταπεκρίθη πάντοτε καθ' ὅλα πρὸς τὰς προσδοκίας τῶν φίλων αὐτῆς· ἐνίοτοις τῶν περὶ τούτου λόγων δύναται τις νὰ εὕρῃ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ κ. Θερεϊανοῦ. Εἴθε δὲ οἱ λόγοι αὐτοὶ νὰ τύχωσιν ἀκροάσεως παρὰ τοῖς Ἕλλησι.»

— Ἐδημοσιεύθη ἐν Ἐδμβούργῳ ὑπὸ Phil. Schaff νέα ἐκδοσις τῆς Διδαχῆς τῶν ἀποστόλων μετὰ μεταφράσεως ἀγγλικῆς καὶ κριτικῶν σημειώσεων. Εἰς τὴν ἑκδοσιν ταύτην προσήρτηται καὶ βιογραφία τοῦ πρώτου ἐκδότου, τοῦ μητροπολίτου Νικομηδείας κ. Φιλοθέου Βρυενίου, μετ' εἰκόνας αὐτοῦ.

— 'Απεβίωσεν ἐν τῇ ἑορᾷ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης Πισιδίας κ. Παρθένιος. Ὁ μακαρίτης ἱεράρχης κατήγετο ἐκ Καισαρείας· ἐξεπαιδευθὴ δὲ ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τῆς Χάλκης, εἶτα διέτριψεν ἐκπλὴν ἔτη ὡς ἱεροκήρυξ ἐν Σμύρνῃ ἔνθα ἐξέδωκε τὸ γνωστὸν λεκτικὸν τῆς ἐγκυκλοπαιδείας. Ἀκολούθως προήχθη εἰς ἐπίσκοπον Λαοδικείας, ἐντεῦθεν δὲ προεβιβάσθη εἰς μητροπολίτην Πισιδίας.

— Τὸ ἰταλικὸν ὑπουργεῖον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἤρχισεν ἐν παραρτήματι τῆς Ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκδοσιν καταλόγων τῶν φιλολογικῶν, ἐπιστημονικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν συλλογῶν τῆς Ἰταλίας. Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν τοσούτοι τόμοι, ὧν ὁ εἰς περιλαμβάνει καταλόγων τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Φλωρεντίας χειρογράφων τοῦ Ἑλληνικοῦ τοῦ γένους ποιητοῦ Οὐδύου Φοσκόλου.

— Ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ καθηγητὴς Μαχάφρυ ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἀγγυπτον, ὅπως μελετήσῃ τὰ λείψανα τῶν Πτολεμαϊκῶν χρόνων ἐν σχέσει πρὸς μεγάλην συγγραφὴν περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, ἣν παρασκευάζει.

— Ἐδημοσιεύθη καὶ ὁ δεύτερος τόμος τῆς δημοσίᾳ δαπίνῃ ἐν Βερολίνῳ ἐκιδόμενης περιγραφῆς τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Περγάμου. Συγγραφεῖς ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Ῥιχάρδου Βών, πραγματεύεται περὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀθηναίας Πολιάδος Νικηφόρου. Τιμᾶται δὲ δραχμῶν 225.

— Ἐν Λονδίνῳ συνήλθεν ἐπιτροπὴ σκοπὸν ἔχουσα τὴν κατὰλληλον τέλεσιν τῆς ἐκκονταετηρίδος τοῦ Βύρωνος ἐν ἔτει 1888. Ἐπίτιμος γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἔσται ὁ κύριος Ῥιχάρδος Edgecombe.

— Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐπὶ τὰ ἔθνη τοῦ Ὀδοσσεῦς» ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ φυλλαδίῳ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος Vom Fels zum Meer γραφικωτάτη περιγραφὴ τῆς Ἐπιανήσου ὑπὸ Georg von Seyfrid μετὰ καλλίστων πρωτοτύπων εἰκόνων.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας ὥρισε γέρας 1737 δραχμῶν μετὰ χρυσοῦ μεταλλίου ἀξίας 1000 κορωνῶν (ἥτοι 1390 δραχμῶν, εἰς τὸν συγγραφέα τῆς ἀρίστης πραγματείας περὶ τῶν ἐπομένων δύο θεμάτων. α) περὶ τῆς ἱστορίας τῶν σημερινῶν γλωσσῶν. β) Περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἀράβων πρὸ τοῦ ἰσλαμισμοῦ. Εἰσὶ δέκαται εἰς τὸν ἀγῶνα πραγματεύεται γεγραμμένα: εἰς γλώσσαν λατινικὴν, γερμανικὴν, γαλλικὴν, ἀγγλικὴν, ἰταλικὴν ἢ ἀραβικὴν.

— Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπους, ὅτι ἡ Γαλλικὴ κυβερνήσις «ὑπέσκηται εἰς τὴν πλείον τῆς δημοσίας γνώμης» ἀπεφάσισε νὰ ὀργανώσῃ ἐν ἔτει 1889 διεθνῇ ἑκθεσὶν ἐν Παρίσι. Πυρρήγγει δ' αὐτοῖς νὰ καταστήσῃσι τοῦτο γνωστὸν εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν κρατῶν, περὶ οἷς εἶναι διαπεπιστευμένοι, καὶ νὰ παρκαλέσωσιν αὐτὰς ὅπως μετάσχωσι τῆς ἐκθέσεως.

— Ἐτοιμάζεται ἀπὸ τοῦδε ἐν Ἰαπωνίᾳ μεγάλη ἑκθεσις ἀσιατικῶν προϊόντων καὶ ἔργων τῆς τέχνης καὶ τῆς βιομηχανίας, γενησομένη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Ἰαπωνικοῦ βασιλείου ἐν ἔτει 1890. Πρὸς τοῦτο δ' ἐργάζεται ἰδίᾳ ἐπιτροπὴ, διορισθεῖσα ὑπὸ τῆς ἰαπωνικῆς κυβερνήσεως.

— Ὁ Γάλλος μελοποιὸς Vincent d' Indy ἐτόνισε τὸ ὀνομαστὸν ἄσμα τοῦ κώδωνος τοῦ Σχίλλερ, κατὰ γαλλικὴν διασκευὴν αὐτοῦ, ἐνέχουσιν καὶ δραματικὸν ἐνδιαφέρον. Ἐν τῇ περιέργῳ μουσικῇ τοῦ ἄσματος τοῦτου εἶναι καταφανὴς ἡ ἐπίδρασις τοῦ Βάγνερ.

— Οἱ μελοποιοὶ Στράους καὶ Σουππὲ παρσκευάζουσι δύο νέα μελοδράματα, ἅτινα θὰ παρασταθῶσι προσεχῶς ἐν Βιέννῃ ἴσως. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ μελοδραματίου τοῦ Στράους ὑπόκειται ἐν Ῥωσίᾳ, ἡ δὲ τοῦ μελοδραματίου τοῦ Σουππὲ ἐν Ἰταλίᾳ.

— Ὁ ἐν Ἀϊδελβέργῃ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ὁθων Κάσπαρ ἐξέδωκε δραματικὴν διασκευὴν τοῦ Φάουστ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «ἡ ἑορταία τῆς Μαργαρίτας». Ἡ λύσις διαφέρει τῆς παρὰ τῷ Γκαίτε κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ Φάουστ κατανακλᾷ ἐν τέλει τὴν ἑλερίαν ἐπὶ ἑρριαν τοῦ Μεφιστοφελούς.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀνθρωπολογικῆς ἐταιρείας ὁ πρόεδρος Βίρχωβ ἀνεκοίνωσεν ὅτι προτάσει τῆς ἐταιρείας ὁ Γερμανικὸς ἀποικιακὸς σύλλογος ἐπέμψεν ἐγκυκλίους πρὸς διαφόρους ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις οἰκοῦντας, ζητῶν πληροφορίας περὶ τοῦ ἐγκλιματισμοῦ τῶν Εὐρωπαίων ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις. Τὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν τοῦτου θὰ ἀνακοινωθῶσιν εἰς τὴν σύνοδον τῶν Γερμανῶν φυσιολογῶν, ἥτις θὰ συνέλθῃ εἰς Βερολίνον κατὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον. Συγχρόνως δὲ τότε γε-

νήσεται καὶ ἑκθεσις τῶν εἰς ἐπιστημονικὰ ταξείδια ἀναγκαιῶν καὶ χρησίμων σκευῶν καὶ ὀργάνων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Περὶ καπνοῦ, ὑπὸ Π. Γερναδίου, ἐπιθεωρητοῦ τῆς γεωργίας καὶ ἐφόρου τοῦ δημοσίου δενδροκομείου. Ἐν Ἀθήναις 1886. 8ον σ. 48.

Λόγος τοῦ Νόρδενφελτ περὶ ὑποβρυχίων πλοίων, ἀναγνωσθεὶς τῇ 5 Φεβρουαρίου 1886 ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐν Λονδίνῳ. Ἐν Ἀθήναις, 1886. 8ον σ. 30.

Ἀδελφῶν Γρόμμ. Τὰ παραμύθια μετὰ ἁσμάτων ἀπλῶν καὶ εὐλόγητων ὑπὸ Μ.Ι. Βρατσάνου. ἐν Ἀθήναις Σ. Κ. Βλαστός ἐκδότης. Ἐκδ. πρώτη 1866. σελ. 80 εἰς 16ον

Σενοφῶντος Ἀνάβασις μετενεχθεῖσα εἰς τὴν γραφομένην γλῶσσαν ὑπὸ Μ. Βρατσάνου μετὰ χάρτου καὶ λεξιλογίου πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων τευχὸς γ' ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ. 1886 σελ. 192 εἰς 16ον

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 14 Μαρτίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν διέταξε τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς νὰ υποβάλλωσιν ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν ἐπιλοχίων καὶ λοχιῶν τῶν ἔχοντων δεκαετὴ συνεχῆ ὑπηρεσίαν ὑπαξιωματικοῦ, μετὰ σημειώσεως ἀν' ἑκάστου τούτων κέκτεται ἢ μὴ τὰ προσόντα πρὸς προβιβάσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ. Ὅριον μέχρι οὗ θέλει λογισθῇ ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὑπαξιωματικοῦ ὥρισθῇ ἡ 1 τοῦ προσεχῶς Ἀπριλίου, μέχρι τῆς ὁποίας δέον νὰ ὦσιν ὑποβελθήμεναι εἰς τὸ ὑπουργεῖον αἱ προτάσεις τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

— Ἐν Κορίνθῳ συνιστᾶται γενικὴ ἀποθήκη τοῦ ὕλικου τοῦ πολέμου.

— Κατέπλευσεν ἐξ Ἀγγλίας εἰς Πειραιᾶ καὶ τὸ ἕτερον τῶν ἀγορασθέντων μεταφορικῶν, τὸ μετονομασθὲν *Σφρακτηρία*. Τὸ πλοῖον τοῦτο ἐναυπηγήθη ἐν Γλασκώβῃ, ἔχει δὲ μήκος 240 ποδῶν, πλάτος 32 καὶ βάθος 15. Ἡ μηχανὴ τοῦ εἶναι διπλὴ πρὸς κίνησιν τῶν δύο ἐλίκων, ἃς φέρει, καὶ ἀναπτύσσει δύναμιν 200 ἵππων. Τὸν ἀπὸ Ἀγγλίας εἰς Πειραιᾶ διὰ πλοῦν διήνηυσεν εἰς 9 ἡμέρας με ταχύτητα 12 μιλίων καθ' ὥραν, ἐτετέλει δ' ἄκρι τοῦδε ταχυδρομικοῦς πλοῦς ἀπὸ Γλασκώβης εἰς Βελγρὸς τῆς Ἰρλανδίας.

— Τὰ ὁλλανδικὸν ἀτμόπλοιοι «Ζεύς» ἀποβιβάσαν εἰς τὸν Ναύσταθμον 28 τηλεβόλα καὶ τὰ διὰ τὸ ναυτικὸν ἐφόδια πολέμου, κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀπεβίβασε τὰ διὰ τὸν στρατὸν κομισθέντα ἐφόδια.

— Ἀπερσίσθη νὰ ἀποσταλῇ εἰς Ἰταλίαν ἐπιτροπὴ ἀξιωματικῶν πρὸς ἀγορὰν χιλίων ἑπὶ ἡμίων διὰ τὸν στρατὸν.

— Νέαι παραγγελίαι ἐδόθησαν πρὸς προμήθειαν σίτου, ὀρύζης καὶ ὀσπρίων διὰ τὸν στρατὸν καὶ κριθῆς διὰ τὰ κτήνη.

— Ἀπερσίσθη ἡ σύστασις τριῶν στρατοπέδων ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἀργεῖ καὶ ἐδόθησαν αἱ δέουσαι ὁδηγαί τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν πρὸς τὰ ἀρχηγεία τοῦ στρατοῦ. Μέχρι τῆς 25 μεσοῦντος θὰ παραδοθῇ εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ τὸ ἀπὸ Κορίνθου μέχρι Ναυπλίου τμήμα τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς Ἀθηνῶν Πατρῶν. Ἡδὴ τὸ τμήμα τοῦτο παρεδόθη ὑπὸ τῆς ἐταιρείας τῆς κατασκευῆς εἰς τὴν τῆς χρήσεως αὐτοῦ.

— Ὁ στόλος ἡμῶν ὁ ὁρμὴν ἤδη ἐν Πόρῳ ἐτετέλεσεν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐν ἀνοικτῷ πελάγῃ γυμνάσια τακτικῆς, καὶ ἐδοκιμάσθησαν τὰ νέα 6 τορπιλλοφόρα σκάφη τὰ ἀγορασθέντα ἐν Κίεϊ.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ στόλου ἐτετέλεσαν ἐν Φανερωμένῃ πυρὰ διὰ τῶν μυροβόλων Νόρδενφελτ κατ' ἐπιθέσεως τορπιλλοφόρων εἰς ἀπόστασιν 600 μέτρων.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν διώρισε ἐπιτροπὴν, πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν πειραμάτων τοῦ ὑποβρυχίου Νόρδενφελτ, συγκεκριμένην ἐκ τοῦ ἀντιπλοίαρχου κ. Μάρκου Βότσαρη, τοῦ